

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie III Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Monika Podgórska – Sulecka

Protokolant: Anna Wachowska

przy udziale Prokuratora: -

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 24 kwietnia 2015 r.

sprawy przeciwko P. C. (1), s. W. i B. z d. P., ur. (...) w W.,

oskarżonemu o to, że w dniu 27 grudnia 2014 r. na ul. (...) w W., umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym określone w art. 45 ust. 1 Prawa o ruchu drogowym w ten sposób, że będąc w stanie nietrzeźwości (I badanie: 0,43 mg/l; II badanie: 0,33 mg/l w wydychanym powietrzu) kierował samochodem marki O. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej, to jest o przestępstwo określone w art. 178a § 1 kk

o r z e k a

I. oskarżonego P. C. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 kk skazuje go i wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego P. C. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych przez okres jednego roku;

III. na podstawie art. 63 § 2 kk na poczet orzeczonego środka karnego orzeczonego wobec P. C. (1) w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych zalicza okres zatrzymania prawa jazdy w sprawie od dnia 27 grudnia 2014 r. do dnia 24 kwietnia 2015 r.;

IV. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego P. C. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 60,00 (sześćdziesięciu) złotych tytułem opłaty oraz kwotę 120,00 (stu dwudziestu) złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu ujawnionego materiału dowodowego, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

w dniu 27.12.2014 r. funkcjonariusze Policji st. sierż. J. J.

i st. sierż. A. J. pełnił służbę patrolową w wyznaczonym rejonie służbowym w ramach akcji Trzeźwy Poranek.

Około godziny 11:30 przy ul. (...) funkcjonariusze zatrzymali do kontroli drogowej samochód marki O. (...) o nr rej. (...), który prowadził oskarżony P. C. (1). Oskarżonego przebadano na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu za pomocą alkosensora z wynikiem pozytywnym 0,43 mg/l w pierwszym i 0,38 mg/l w drugim badaniu. Wówczas P. C. (1) został przewieziony do Komisariatu Policji W. W., gdzie poddano go ponownie badaniu na zawartość alkoholu

urządzeniem stacjonarnym. Badanie dało wynik pozytywny. Pierwszy pomiar wykazał, iż P. C. (1) ma 0,30 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, drugi pomiar wskazał na 0,31 mg/l

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień oskarżonego P. C. (2) (k. 18 - 19), zeznań świadka J. J. (k. 11), a także dokumentów w postaci: notatka urzędowa (k. 1), protokół pomiaru stanu trzeźwości (k. 2 – 3, k. 4 – 5), dane o karalności (k. 15, k. 38), które Sąd ocenił jako odpowiadające rzeczywistości stanowi rzeczy, wobec braku jakichkolwiek wątpliwości co do ich prawdziwości, tym bardziej że żadna ze stron ich nie zakwestionowała.

Sąd zważył, co następuje:

oskarżony **P. C. (1)** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w krótkich wyjaśnieniach podał okoliczności jego popełnienia. Oskarżony wyjaśnił, że w dniu 26.12.2014 r. spożywał alkohol, a na drugi dzień rano wsiadł do samochodu i próbował dojechać do pracy. Oskarżony podkreślał, iż nie czuł się nietrzeźwy i wynik badania był dla niego zaskoczeniem.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, ponieważ były one spójne i logiczne. Oskarżony nie kwestionował faktu popełnienia czynu zabronionego, a nadto wskazał jego istotne okoliczności, co więcej wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze. Podkreślenia wymaga, że wyjaśnienia oskarżonego znalazły potwierdzenie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym, a w szczególności w spójnych i logicznych zeznaniach świadka J. J. – policjanta dokonującego badania jego stanu trzeźwości. Świadek ten klarownie opisał okoliczności zatrzymania oskarżonego i wszystkie podjęte w związku z tym czynności. Zeznania te Sąd ocenił jako prawdziwe, albowiem były konsekwentne, a także składała je osoba obca dla oskarżonego nie mająca żadnego interesu w fałszywym obciążaniu oskarżonego.

Wreszcie zważyć wypada, że zarówno zeznania świadka, jak i wyjaśnienia oskarżonego znajdują pełne potwierdzenie w protokole z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym z dnia 27.12.2014 r. Z jego treści jasno bowiem wynika, iż oskarżony P. C. (1) w chwili zatrzymania przez Policję znajdował się w stanie nietrzeźwości. Przedmiotowe badanie ma pełną wartość dowodową, albowiem zostało przeprowadzone zgodnie z obowiązującymi przepisami urządzeniem typu A.-Sensor IV CM o nr seryjnym (...) posiadającym ważne świadectwo wzorcowania, którego kopię załączono do akt sprawy (vide k. 3). Rzetelność i legalność pomiarów nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. Badania dokonano dwukrotnie w krótkich odstępach czasu o godzinie 11:33 i 11:49, a wynik wykazał tendencję spadkową od 0,43 mg/l przy pierwszym pomiarze, do 0,38 mg/l przy pomiarze drugim.

Ponadto oskarżonego przebadano ponownie, po przewiezieniu na Komisariat Policji W. W.. Jak wynika z protokołu tegoż badania (k. 4 – 4v) dokonanego dwukrotnie w krótkich odstępach czasu o godzinie 12:58 i 13:00, wynik także wykazał tendencję niżkową od 0,30 mg/l przy pierwszym pomiarze i 0,31 mg/l przy pomiarze drugim.

Sąd dokonał następującej oceny prawnej czynu oskarżonego:

mając na uwadze powyższe, w świetle ujawnionego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, że wina oskarżonego P. C. (1) nie budzi żadnych wątpliwości i została udowodniona w całości. Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia korespondujące z pozostałym materiałem dowodowym sprawy.

Oskarżony swoim zachowaniem polegającym na prowadzeniu w ruchu lądowym samochodu marki O. (...) o nr rej. (...) w stanie nietrzeźwości, przy stężeniu alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczającym 0,25 mg/l wypełnił wszystkie znamiona czynu zabronionego określonego w art. 178a § 1 kk. Przepięstwo ujęte w powołanym przepisie polega bowiem na kierowaniu pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym wodnym lub powietrznym, w sytuacji gdy kierujący znajduje się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Natomiast stosownie do art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Z kolei w myśl art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym zabrania się kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, czego niestety dopuścił się oskarżony krytycznego dnia.

Całokształt okoliczności sprawy pozwala stwierdzić, iż oskarżony popełniając przedmiotowe przestępstwo działał umyślnie i miał pełną świadomość, iż kierując samochodem po uprzednim spożyciu alkoholu, dopuszcza się naruszenia obowiązujących przepisów prawa, co zresztą przyznał w swoich wyjaśnieniach. Oskarżony jako osoba dorosła i w pełni poczytalna winien mieć pełną świadomość, iż kierowanie jakimikolwiek pojazdem w stanie nietrzeźwości jest zabronione, w szczególności że problem prowadzenia samochodów przez nietrzeźwych kierowców jest dość powszechnym zagadnieniem i wielokrotnie nagłaśnianym i piętnowanym w mediach.

Zachowanie przestępcze jakiego dopuścił się oskarżony godziło w istotne dobro chronione prawem jakim jest bezpieczeństwo w komunikacji. Stopień szkodliwości społecznej przestępstwa popełnionego przez P. C. (1) jest zatem znaczny.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż wina oskarżonego oraz okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, wobec czego uwzględnił załączony do aktu oskarżenia wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 kpk o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie uzgodnionej z oskarżonym kary. Uwzględniając wniosek Sąd stwierdził, iż cele postępowania zostaną osiągnięte pomimo nieprzeprowadzenia rozprawy. Zaważyła o tym postawa oskarżonego, który przyznał się do popełnienia zarzuczonego czynu i sam zgłosił chęć dobrowolnego poddania się karze. Ponadto na korzyść oskarżonego Sąd poczytał fakt, iż nie był on uprzednio karany (k. 38).

W związku z powyższym, zgodnie ze wskazanym wyżej wnioskiem Sąd wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy ograniczenia wolności polegającego na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym. Sąd uznał, iż wymierzenie kary we wskazanym wymiarze, na który przystał także oskarżyciel publiczny dając wyraz temu poprzez załączenie o aktu oskarżenia wniosku w trybie art. 335 kpk, jest w pełni zasadne, albowiem z uwagi na całokształt okoliczności sprawy oraz postawę oskarżonego, który przyznał się do winy i okazał skruczę, orzekanie kary pozbawienia wolności, nawet z warunkowym zawieszeniem jej wykonania byłoby przedwcześnie.

Ponadto w punkcie II wyroku Sąd mając na uwadze treść art. 42 § 2 kk, zobligowany był nałożyć na oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów, bądź pojazdów określonego rodzaju. Mając zatem na uwadze wniosek Prokuratora Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres jednego roku.

Tak orzeczony zakaz jest w pełni adekwatny do charakteru czynu jakiego dopuścił się oskarżony i zgodny z wnioskiem Prokuratora, który zaakceptował P. C. (1). W powyższym okresie oskarżony będzie mógł przemyśleć swoje naganne zachowanie i wyciągnąć stosowne wnioski na przyszłość.

W pkt III wyroku Sąd działając na podstawie art. 63§2 kk na poczet orzeczonego środka karnego orzeczonego wobec P. C. (1) w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy w sprawie od dnia 27 grudnia 2014 r. do dnia 24 kwietnia 2015 r.

Reasumując, w ocenie Sądu tak orzeczona kara ograniczenia wolności, połączona z zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych, jest w pełni adekwatna do stopnia winy oskarżonego i spełni swoje cele prewencji generalnej i indywidualnej.

W punkcie IV wyroku mając na uwadze stan majątkowy oskarżonego i wniosek Prokuratora, Sąd na podstawie artykułu 627 kpk obciążył oskarżonego opłatą sądową w wysokości 60,00 zł oraz obciążył go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 120,00 zł uznając, iż jest on w stanie owe koszty uiścić.